

JOS. KOROŠEC:

Jama Babji zob.

li si že bil na Blejskem gradu? Ko obišeš Bled, pojdi gori, ne bo ti žal!

Z gradu je proti vzhodu lep razgled proti Lescam in Radovljici. V daljavi se vidijo krasne Kamniške planine in celo dolenski Kum. Proti severozahodu možato kraljuje sivoglavi Triglav, a proti jugu kaže stari Babji zob svojo škrbino. Babji zob je severni podaljšek gozd-nate Jelovice in nad 300 metrov visoka navpična skal-nata stena, ki leži 1129 m nad morjem. Poleg stene stoji samostojno nad dvesto metrov visoka piramida — Zob. Pred dvajsetimi leti je rasla vrhu Zoba zelena smreka. Neke viharne noči je podrla strela smreko in z njo vred odtrgala tudi deset metrov Zoba. Od tedaj je Zob nekoliko odlomljen, kar prav dobro vidiš iz vlaka, ko se pelješ iz Radovljice proti Jesenicam.

Nedaleč od Babjega zoba proti Soteski je nad gozdom tik pod skalami „Jama Babji zob“ ali „Jama v svetlih skalah“. Pojdimo proti zahodnemu koncu Blejskega jezera čez prelaz Zako ali pa po gladki bohinjski cesti in v pol ure smo na prijazni Bohinjski Beli. Tu se nam pokaže Babji zob v vsej veličini in nas vabi, naj obiščemo njegove podzemeljske krasne prostore. Oglejmo si torej vse zanimivosti „Svetlih skal“ v Babjem zobu! Večinoma senčnata pot nas pelje po bukovem, deloma smrekovem gozdu od belskega „Savskega mosta“ v vijugah (serpentinah) do 860 m visoko nad morjem. V poldrugi uri smo že

Bohinjska Bela.

pred vhomom jame. V precej visoki, na zapad odprti votlini se odpočijemo pri veliki leseni mizi. Sedaj prižgemo suho plamenico (bakljo) ali dobro acetilenko. Vsak pa naj ima še vsaj eno svečo, da si posveti pod noge in ne zdrsne na preprostih kamenitih pa vlažnih stopnicah in vijugah v jami. Skozi železna mrežasta vrata stopimo v temno in hladno 10 metrov široko votlino, ki je proti vzhodu jako nagnjena. Kmalu smo v prednjem dvoru, v cerkvi sličnem prostoru. Tu pazimo, da ne zdrknemo v nad 70 m

globok prepad! Vrzimo kamen v to brezdno in čez več sekund se odbije globoko pod nami na poševni steni. A preden čujemo padec z dna globočine, mine zopet nekaj časa. Iz prednjega dvora dospemo skozi ozke prehode po stopnicah navzgor in kmalu zopet navzdol do večjih zaporednih votlin z oboki, ki so podobni kupolam. Votline se širijo in zopet zožujejo. Ob stenah se vzdigujejo mogočne sohe — kapniki z lepimi podstavki in krasnimi glavami. Tam na gričku so orgle in prižnica, ob stezi pa mala kapelica. Stene se

leskečejo, ker so polne kristalov. Zaradi tega krajani zovejo „Jamo v svetlih skalah“.

Orgle.

di je v tem oddelku še eno brezdno, vendar ne tako globoko kot prvo.

Manjše brezdno zveže z večjim nizkim podzemeljskim hodnikom. V brezdna ali prepade dospemo pa le po vrvi.

Posestnik „Jame Babji zob“ je bil nekoč hotelir Mallner na Bledu. Pred vojno pa se je oblastno šopirilo že več let nemško planinsko društvo kot njen lastnik. Ta dva lastnika sta tudi zgradila steze iz Boh. Bele in iz Kupljenika do „Jame v svetlih skalah“ in za

Dvor.

Po vijugasti poti dospemo slednjič skozi prav ozek in nizek hodnik, ki je poln kapnikov in stebrov, v zadnjo dvorano. Tudi tukaj vidimo delo pronicujoče apnene vode v stropu. Stene so obložene z lesketajočimi se apnenčevimi kristali. Najlepši v tej podzemski dvorani je zastor. Ni tako lep kot oni v Postojnski jami, a vendar ga vsakdo občuduje. Tu

Stebri.

silo v jami sami. Baje je sedaj „Jamo Babji zob“ prevzela v last radov-
 ljiška podružnica Slovenskega planinskega
 društva. Leta 1917 je bivalo nekaj nemških
 vojakov vso zimo na Boh. Beli, ti so stikali
 po okolici in izsledili tudi „Jamo Babji zob“.
 Udrli so s silo vanjo in odnesli nekaj lepih
 kapnikov v München. Ključavnice še sedaj
 ni. Vsak posetnik jame gospodari s kap-
 niki, kakor se mu zljubi. Naj bi vsaj nepo-
 klicanim zatvorili našo „gorenjsko vilenico“.

Kapniki.

Nazaj grede jo mahnemo po težavnejši,
 a romantičnejši poti tik pot skalnato steno
 Babjega zoba ter objemamo precej daleč
 Zob. Nato jo krenemo čez Gradišče v vas
 Kupljenik in dalje proti Bledu. Iz Gradišča
 nad Kupljenikom je lep razgled po blejski
 okolici, in tako nam je dala težavnejša pot
 ugodno zadostilo.

Zoran in kresnice.

*Ej, Zoran, naš Zoran že ve,
 kdaj se kresnice love!*

*Ko se po svetu stemni,
 lahko se jih dobi.*

*Ej, veste, naš Zoran bi šel
 in bi jih vse polno ujel...*

*A mamica pravi, da res
 so zvezde le padle z nebes.*

*In Bogu naš Zoran, seve,
 zvezdic pobrati ne sme.*

*Pa ne, da bi mislili vi,
 da se le teme boji.*

Anica.

